

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē
Istoria**

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XIV. Quomodo Joannes cum Epiphanium ad se vocasset, & ille vocatus non paruisset, sed in Ecclesia Apostolorum conventus celebrare pergeret, monuit eum ac reprehendit quòd multa contra Canones ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

nime insestati sunt: tacitè scilicet com- A
probantes ea quæ non exagitabant. Me-
thodius quidem cum in libris suis Orige-
nem diu multumque insestatus fuisset,
postea tamen quasi palinodiam canens,
in Dialogo quem Xenonem inscripsit,
summa eum admiratione prosequitur.
Ego vero ex illorum reprehensione ali-
quid amplius accedere ad commenda-
tionem Origenis affirmo. Etenim qui
omnia undique conquisiverunt quæ re-
prehensione digna existimabant, ij cer-
te cum illum minime reprehenderint
tanquam de Sancta Trinitate male ten-
tientem, recte ac sinceræ pietatis testi-
monium ei perhibere manifestissime
convincuntur. Et iti quidem Orige-
nem hacin parte non reprehendendo,
eum testimonio suo comprobant.
Athanasius vero Consubstantialis fidei
defensor accerrimus, in suis contra Ari-
anos orationibus, clarâ voce illum fidei
sua^r advocat testem, verba illius suis in-
texens sermonibus in hunc modum.
“ Vir immissus laboris planeq; admiran-
“ dus Origenes, nostram de Filio Dei
“ sententiam testimonio suo confirmat,
“ illum pati coeternum esse dicens.
Qui ergo Origenem vituperant, non
animadvertisse unà quoque Athana-
siū laudatorem Origenis, maledictis
appetere. Sed de Origene ha^tenus
dictum sit. Nuncad Historiæ ordinem
revertamur.

Α πάνιως ἐδέχετο, τῷ δοποσωτάν ἐπανιτε-
το ὁ μηδιέσσαλες μεθόδιος μὲν εἰς τοῦ
καταδεσμῶν τε ωργήρυχες, οὔτε εργάζει πα-
λιωδίας θαυμάζει τὸν αὐτὸν ἐν τῷ διαι-
γῳ, τῷ πέντεραψεῖ ξενῶντι ἔγω γένεται παγῆ
ἐν τῆς ὀπένων αἰπάσεως, εἰς σύναπτον
Ἄρις Φορμίοις οἱ γῆ κατάπτεις σταθεὶς
μέμφεως ἀξία, δι' ὃν ὡς κακῶς δοξάζει
αφεὶς τῆς ἀγίας τειάδος ἐδόλως ἐμέμψει
το, δίκιον³) αθεφανῶς τινεὶς ὄρθην ἐντέλε-
ται μαρτυρεῖντος αὐτῷ· ἔτοι μὲν εἴ δια τὴν
μέμφασιν, μαρτυρεῖσιν αὐτῷ αἴβαντο
ἢ ὅτις ὁμοροτίπισεως θαυματίστης,
τοῖς καὶ διειπαντινοῖ λόγοις μεγάλη τῇ φύ-
μαρτυρεῖτης οἰκείας πίσεως τὸν αὐδούν-
τει, οὖν ὀπένων λόγυστοις ἴδοις σωτηρί-
λεγοντινοῖς θαυματοῖς, Φορμίοις φιλεποτε
το, ὥριθμον, ταῦδε αφεῖται⁴ υπερ τε Θεοτητῶν
τέρα δόξη μαρτυρεῖ, σωτηρίδιον αὐτὸν ἵει
τῷ πατεῖ ἔλαθον εὑρίσκετος οἱ λαοὶ ὀρθοῖς
ώριθμοις, Βλασφημίσαντες καὶ τοτε
νέττων αὐτοὺς αἴβαντον· αφεὶς μὲν εἰ-
ρίας ἄριστα εἰρίσθω· εἴης δέ τοι εἰ-
ρίας ἔχωμεθα.

САРУТ XIV.

Capit. xvi.
Quomodo Ioannes cum Epiphanius ad se
vocasset, & ille vocatus non parnisset, sed
in Ecclesia Apostolorum conventus celebra-
re pergeret, monuit eum ac reprehendit
quod multa contra canones ficeret. Quare
territus Epiphanius in patriam redit.

Ioannes quidem , cum Epiphanius contra Ecclesiasticam regulam in ipsius Ecclesia ordinationem fecisset, nequam suuccensuit: immo eum hortatus est , ut in Episcopali domo secum manere vellet. Verum illi nec mansurū se cum eo , nec precaturum esse dixit , nisi Diocorum fratresque ejus ē civitate expulisset , & ipse condemnationi librorum Origenis manu propria subscripsisset. Cum Joannes id facere differret , nihilque temere agendum esse dicceret ante generalis Concilii definitiōnem , Joannis inimici aliud consilium

DΙοάννης δὲ τὴν ἡγανάκτην, ἐφ' οἷς ποιανόντα τῇ αὐτῇ ἀπλοσίᾳ ἐπέφερε
χειροτονίαν πεποίητο· αὐλαῖς ταρσικαῖς
ἐν τοῖς ἐποκοτικοῖς οἴκοις συμμενεῖν αὐτὸν
οὐδὲ, διὰ ἑψίων, γενέσει συμμενεῖν αὐτὸν,
συνενέχασθαι, εἰὰν μὴ τὸν τοῦτον διόρθωσιν
τελελάσῃ τῆς ὥστεως, αὐτὸς δὲ καθιτέρω
τὴν τούτην καθαιρεῖσκοις τῷ μεγάλῳ βίᾳ
Ἰωάννου δὲ ταῦτα ποιεῖν ταῦτα εἰδεῖσθαι
καὶ λέγονται μηδὲν τοσοῦτον καθολικήν διατρι-
σεώς καὶ επείσεως παροιεῖν, ἐπὶ ἔτερον
λόγῳ οἱ ἀπεκχώρωσις τῶν Ἰωάννου ἔχοντες

Ἴπιφάνιον ἀγύστον κατέσκυψε πόλις μελέ-
σης εὐτῇ ἐκκλησίᾳ τῇ ἐπωνύμῳ τῷ δημοσό-
καιν σωματέεσσι γίνεται, ταφεῖται τὸν Ἱπι-
φάνιον καὶ ἐπὶ τῷ λαθ παῖδος διαβαλεῖν μὲν
τὰ φεγγύτα βιβλία, διποιρέσαι δὲ εὖ
πέλεσσονεργη, καὶ διασύρει Ιωάννην, ὃς
καὶ αὐτὸν ἐκένοις πιθέριμον ταῦτα αἰνη-
γένητο Ιωάννην καὶ τῇ ἔξης, τῷ Ἱπιφάνιῳ
τὴν ἐκκλησίαν ἥδη καθειληφότο δηλοῖ διὰ
Caecilius@. τάδε τῆς κανόνας περί-
της πολλά ἡ Ἱπιφάνιος περίτον μὴν χειρο-
τηνεὶ ταῖς ἴστροις ἐκκλησίαις ποιοτάμε-
νο@. εἴθ ὅπι μὴ ταφεῖται πάρ' ἐμεῖς, ἐν ἀν-
ταῖς ἐλεγεργητας, οἰκείᾳ αὐθεντικῷ χρηστό-
μῳ@. παλιντεὶ αὐτοῦ διατρέπεται παρη-
τῶν, καὶ νῦν αὐθίς Ἱπιφάνιος ταῦτα φύλα-
κην εἴναι, μὴ ταφεῖχεν ἐν τῷ λαθ διατρι-
ψίμην, τὸν ἐκ ταύτης κίνδυνον αἰνάδεξην κα-
τεῖσθαι ταῦτα αἰνάτας ὁ Ἱπιφάνιος@. ἐν λα-
βεῖσις αἰνάχωρεῖ μὴν τὴν ἐκκλησίας πολλὰ
τῷ Ιωάννῃ μεμφόριμο@, απάρειν ἐπὶ τὴν
πόλιν εἰσέλεσθε λέγεσι δέ πιες ὅπι απάρειν
μέλλων, τῷ Ιωάννῃ ταῦτα ἐδήλωσεν ἐπί-
τοις μὴ δηποθανεῖν ἐπίσκοπον ὁ δὲ αὐτεδή-
λωσεν, ἐπίτιζω σὲ μὴ ἐπιβῆναι τῆς σαυτᾶς@
ταπειδ@. ταῦτα τούτοις ἔχω εἰπεῖν, εἰ δὲ λη-
τέσσαν οἱ ἐμοὶ απαγγείλαντες ἀμφότεροι
ἢ ὡμας ταῦτην ἔχουν τὴν ἕκτασιν γέτε γῆ
Ἱπιφάνιος@ τῆς κύπερης ἐπέστη ἐν γῇ τῷ
τοιούτῳ αἰγαίῳ ἐτελεύτησεν καὶ Ιωάννης μι-
κροῦς εργον καθεύδητος θρόνος, ὡς περιόντες
διέλεγον.

A suggesterunt Epiphanio. Nam cum celebranda esset collecta in Ecclesia Apostolorum, Epiphanius in medium prodire fecerunt, & coram universo populo, primum quidem Origenis libros condemnare: deinde vero Diocorum cum suis excommunicare, & Joannem utpote illis faventem simul perstringere. Hec Joanni nuntiata sunt: qui postridie Epiphanio Ecclesiam jam ingresso per Serap'ionem ista significavit. Multa contra regulas agis, & Epiphani: qui primum quidem in Ecclesiis sub dispositione mea constitutis ordinationem feceris; deinde in iussu meo, ex tua ipsius auctoritate in iisdem Ecclesiis missatum solennita celebraveris: & olim quidem invitatus illuc venire renueris: nunc vero id tibi ipse permiras. Cave igitur, ne tumultu excitato in populo, periculum inde tibi quoque nascatur. His auditis territus Epiphanius, ex Ecclesia abscedit, & Joannem graviter insimulans, Cyprum abnavigat. Sunt qui dicant, eum cum jam navem consensus esset, hec Joanni denuntiassisse: Spero te non moritum esse Episcopum. Joannem vicissim illi sic respondisse: Specto te non per venturum esse in patriam. Utrum porro vera mihi dixerint qui ista narrarunt, equidem non possum affirmare. Utrique tamen illorum hujusmodi exitus contigit. Nam neque Epiphanius navem appulit Cyprum. Post discessum enim mortuus est in navigio. Et Joannes haud multo post ex Episcopali sede dejectus est, sicut in progressu narrationis docebimus.

C A P . X V .

*Quomodo post discessum Epiphanii, cum
Iohannes orationem adversus mulieres ha-
buissebat, ob eam causam collecta adversus i-
psum Synodo apud Chalcedonem, studio
Imperatoris & Augustae, Ecclesia
expulsus est.*

Απολεμαντος γνησιον Επιφανιος, πυνθανεται πνων ο Ιωαννης, αις η βασιλιος αενδρεια τον επιφανιον σκεψαπλισε κατ' απειρον ιερουσαλημ, το ηθον, και φει τον λογον επομενο, μη μεληγας διεξειτι ψεγον κοινην πασων γυναικων επι τη λαζ αρπαζετο πιθον τον λογον, αις ανηγματι της

Etenim post discessum Epiphanii ,
quidam Joanni retulerunt , Epiphanius aduersus ipsum subornatum
fuisse ab Eudoxia Augusta . Ille cum
esset suopte ingenio ferventior , &
ad dicendum paratus , sine mora orationem
habuit ad populum , quæ omnia generaliter mulierum vitu-
perationem continebat . Eum ser-
monem vulgus ita accepit , quasi